

یکشنبه 25 اسفند 1398 - 20 رجب 1441 - 15 مارس 2020

تبدیل روز شمار تاریخ ایران از هجری شمسی به تاریخ معجول شاهنشاهی (1354 ش)

تبدیل روز شمار تاریخ ایران از هجری شمسی به تاریخ معجول شاهنشاهی (1354 ش)، محمدرضا پهلوی در جریان افتتاح مجلس دوره بیست و چهارم، یکباره کینه‌های خود را نسبت به اسلام و ملت مسلمان ایران بر زبان آورد و خواهان از میان بردن آثار و مظاهر ناپسند دوران اسلامی و اخلاقی گردید. به این ترتیب، شاه، تلویحاً کلیه ضعف‌ها و عقب‌ماندگی‌ها و فساد و زبونی‌های گذشته را به آثار و مظاهر بازمانده از غلبه فرهنگی و معنوی مهاجمین و بیگانگان اشغالگر نسبت داد. بی‌شک منظور وی از اشغالگران بیگانه، اربابانش انگلیس و آمریکا نبود. او اسلام را هدف قرار داده بود و می‌خواست اسلام زدایی را تنها راه رسیدن به ترقی و تمدن قلمداد نماید و مظاهر فرهنگ اسلامی را ناسازگار با فرهنگ شاهنشاهی معرفی کند. این رو، در پایان سال 1354 ش دو مجلس شورای ملی و سنا در یک اجلاس مشترک تصویب کردند که مبدأ تاریخ ایران از هجری شمسی به شاهنشاهی تغییر یابد و مردم و سازمان‌های دولتی، موظف شدند تا تاریخ جدید را به کار برند و تاریخ هجری که تاریخی اسلامی و بر اساس هجرت پیامبر اسلام به مدینه است، مورد استفاده قرار نگیرد. از این پس مقرر شد که تاج‌گذاری کوروش هخامنشی در سال 599 قبل از میلاد، مبدأ سال خورشیدی و سرآغاز تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران قرار گیرد. به همین مناسبت، اول سال 1355 هجری خورشیدی، آغاز سال 2535 شاهنشاهی، سال رسمی کشور شاهنشاهی ایران اعلام شد. این عمل با مخالفت علما و تحریم حضرت امام خمینی (ره) مواجه شد. در نهایت مبدأ تاریخ شاهنشاهی دوام چندانی نیافت و سرانجام در سال 1357 ش به دستور دولت جعفر شریف امامی برچیده شد.

شهادت سردار شهید "حاج کاظم نجفی، استگار" (1363 ش)، کل وجود حاج کاظم رستگار در آغازین روزهای شکوفایی بهار سال 1339، در شهر مذهبی ری، چون غنچه‌ای شکوفا گشت و در دامن پاک و مطهر مادر و با دسترنج پدری کشاورز، تکامل و تربیت یافت. از هفت سالگی، قدم در راه تحصیل علم گذاشت و با وجود سختی‌های زندگی تا کلاس سوم متوسطه با موفقیت به تحصیل پرداخت اما پس از آن از ادامه تحصیل باز مانده، وارد مبارزات و فعالیتهای انقلابی گشت. او که دوران نوجوانی را با زمزمه‌های نهضت امام خمینی (ره) آغاز کرده بود، در روزهای اول پیروزی، با شروع غائله کردستان و تحریکات نیروهای ضد انقلاب، همراه نیروهای دکتر چمران راهی کردستان شد و آموزشهای چریکی را در آنجا فرا گرفت. وی که تربیت یافته بزرگانی چون شهید دکتر چمران و حاج احمد متوسلین بود پس از بازگشت، در پادگان توحید به عضویت رسمی سپاه پاسداران درآمد و بعد از مدتی به فیروزکوه رفته، کلاسهای احکام دینی و مسائل نظامی را برای جوانان و نوجوانان برپا نمود. او را به عنوان فرمانده یکی از گردانهای تیپ رسول الله (ص) به فرماندهی احمد متوسلین انتخاب کردند و بعد از 6 ماه فعالیت، مسئولیت واحد عملیات را در پادگان توحید پذیرفت و تا شروع جنگ در این سمت باقی ماند. حاج کاظم در این زمان طی مأموریتی جهت توانمندسازی نیروهای حزب الله به عنوان فرمانده گردان به جنوب لبنان اعزام گردید. مسئولیت تعدادی از عملیاتها را به عهده گرفت و در راه آماده سازی شیعیان لبنان از هیچ کوششی فرو گذار نکرد. بازگشت او، مصادف با تشکیل تیپ دوم سپاه تهران گشت که این تیپ به نام مبارک سید الشهداء (ع) نام گرفت و با جمعی از یاران و دوستانش، فرماندهی عملیات تیپ را عهده دار شد. در مهرماه سال 1361 با دختری مؤمن و پارسا ازدواج کرد و چند روز بعد به جبهه رفت. شهید رستگار که تمام عمر خود را در جستجوی رستگاری ابدی گذرانده بود، در عملیات بدر، روز پنجشنبه 25 اسفند ماه 1363 هنگام اذان ظهر، در شرق دجله (منطقه هورالهوریه) در حال شناسایی منطقه، همراه چند نفر از فرماندهان تیپ سید الشهداء (ع) به رستگاری بزرگ شهادت نائل آمد و آخرین آرزویش نیز محقق شد. گویی حاج کاظم فرمانده غریب لشکر سیدالشهدا (ع) به زیارت مولای کاظمین رفته بود که پیکر مطهرش بعد از 13 سال همچون سید و سالار شهیدان، قطعه قطعه به وطن بازگشت.

مباران شیمیایی شهر حلبچه توسط رژیم بعث عراق، (1366 ش)، با پیروزی رزمندگان اسلام در عملیات والفجر 10 و آزادسازی بسیاری از مناطق کردنشین از جمله شهر استراتژیک حلبچه، و استقبال مردم شهرها و روستاها از طلیعه سپاهیان نور و آزادی، رژیم بعثی عراق در یک اقدام غیرانسانی، به قصد انتقام‌گیری از این شکست فاحش و دشمنی با مردم، شهر حلبچه و اطراف آن را هدف بمب‌های شیمیایی قرار داد. آن رژیم با ارتکاب به این عمل ضد بشری، هیروشیمايي دیگری آفرید و برگ سپاه دیگری بر پرونده سراسر ننگ خود افزود. در این فاجعه بزرگ، حدود پنج هزار کرد عراقی به شهادت رسیده و هفت هزار تن دیگر مصدوم شدند. فاجعه حلبچه علاوه بر جنبه‌های انسانی و اخلاقی، زبانی‌های در روابط خارجی رژیم بعثی عراق در پی داشت و حتی بسیاری از حامیان آن را برآشفته کرد. انعکاس صحنه‌های دلخراش قربانیان گازهای سمی حلبچه در سراسر جهان، موقعیت بین‌المللی رژیم عراق و حامیان وی را بسیار تضعیف نمود. اعزام خبرنگاران خارجی به ایران و بازدید از منطقه، تدریجاً ابعاد این جنایت دهشتناک را افشا کرد و واکنش‌های متعددی را

ند "بمملک" بن، مجاهدان مسلمان و سپاه (13 ق)، در این جنگ، رومیان سپاه عظیمی را فراهم کرده و در مقابل مسلمانان قرار داده بودند. سرانجام با جان‌فشانی سربازان اسلام، این جنگ به سود مسلمانان خاتمه یافت و بیش از ده هزار نفر از رومیان به هلاکت رسیدند و حدود سه هزار نفر از مسلمانان شهید شدند. نقل می‌کنند ابوسفیان در این جنگ شرکت کرده بود و وقتی که رومیان غلبه می‌کردند می‌گفت آفرین بر "بنی الاصف" یعنی رومیان.

مدگ "هنری بسمر" مهندس و مخترع انگلیسی (1898م) هنری بسمر، صنعت‌گر انگلیسی در 19 ژانویه 1813م در این کشور به دنیا آمد. وی تحصیلات خود را در رشته مهندسی به پایان برد و بعدها برای توسعه تولیدات آهن و فولاد و چدن، کوره‌های بلند ذوب فلزات را اختراع نمود. بسمر توانست به وسیله کوره مخصوص که با جریان هوا کار می‌کرد و آهن ناخالص مذاب را بدون کربن می‌نمود، فولاد عالی به دست آورد. از این رو، این کوره به اسم او، به نام کوره بسمر معروف است. وی با این اختراع، اساس صنایع انگلستان و جهان را دگرگون ساخت و تحولات شگرفی در این عرصه ایجاد کرد. بسمر در سال 1859، مراکز تهیه فولاد و آهن ایجاد نمود و به ساخت اسلحه و ریل راه آهن پرداخت که این کارخانه، هنوز نیز فعال است. هنری بسمر سرانجام در 15 مارس 1898م در 85 درگذشت.

برانگیخت. به کارگیری سلاح‌های شیمیایی از سوی عراق در حالی صورت می‌گرفت که این کشور جزو 120 کشور امضا کننده پروتکل ژنو راجع به منع استفاده از سلاح‌های سمی و خفه کننده قرار داشت. تا حدود پس از یک ماه از بمباران حلبچه، بازتاب آن در رسانه‌های خبری خارجی مشاهده می‌شد. لیکن با اتمام حملات عراق به شهرهای ایران و نیز اعزام نمایندگان ایران و عراق به سازمان ملل و مذاکره با دبیرکل سازمان ملل، تدریجاً از جنایات عراق در حلبچه همه چیز به فراموشی سپرده شد.

روز بزرگداشت پروین اعتصامی، شاعره نامدار معاصر ایران
پروین اعتصامی متولد ۲۵ اسفند ۱۲۸۵ خورشیدی در شهر تبریز است پدرش یوسف اعتصامی آشتیانی (اعتصام الملک) از سکنه گیلان و اصالتاً آشتیانی و مادرش اختر فتوحی از اهالی آذربایجان بود پروین ادبیات را زیر نظر استادانی چون دهخدا و ملک الشعرای بهار آموخت او در راه رسیدن به اوج بلوغ شاعری خود و در سن ۲۵ سالگی در تهران درگذشت و در حرم فاطمه معصومه در قم به خاک سپرده شد.